

Η Ανάσταση Του Χριστού δεν είναι απλά ένα ιστορικό γεγονός που συνέβη κάποτε και πέρασε στην ιστορία.

Γράφει

Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος

Αντιθέτως είναι ένα γεγονός που τα αποτελέσματα του είναι τόσο ΖΩΝΤΑΝΑ ΣΗΜΕΡΑ και θα είναι στο διηνεκές.

Στην σημερινή εποχή ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να επεξεργάζεται στοιχεία, να συγκεντρώνει πληροφορίες, να τις αναλύει, να εκφέρει την γνώμη του και να τις μοιράζεται μέσω της τεχνολογίας με χιλιάδες ή και εκατομμύρια συνανθρώπους του.

Βλέπουμε και διαβάζουμε λοιπόν μέσω του διαδικτύου, για διάφορες εκδηλώσεις, για παγκόσμιους εορτασμούς όπως π.χ. ημέρα της μητέρας, του πατέρα, των αδέσποτων, των λουλουδιών και πολλών δεκάδων άλλων συσχετιζόμενων με την εμπορική κατανάλωση.

Στην κοινωνία μας συνηθίζεται να γιορτάζουμε διάφορες Εθνικές Επετείους, τις οποίες για τον έναν λόγο ή τον άλλον θεωρούμε σαν σημαντικές.

Επίσης στην προσωπική μας ζωή τέτοιες ημέρες είναι τα γενέθλια, η επέτειος του γάμου μας κτλ. Οι οποίες θεωρούνται συνήθως ως ιδιαίτερης σημασίας.

Όλα αυτά είναι ευμετάβλητα, μέσα στον αδίστακτο χρόνο, άλλα ξεθωριάζουν και καταργούνται και άλλα εμφανίζονται αναλόγως την εποχή και τα γεγονότα της ανθρώπινης ιστορίας.

Σε αντίθεση με όλα αυτά τα ανθρώπινα γεγονότα αυτού του είδους, υπάρχει ένα συμβάν που παρότι συνέβη πριν 2.000 χρόνια, επηρεάζει ΟΛΟΥΣ τους ανθρώπους του κόσμου στον ΙΔΙΟ βαθμό και τα αποτελέσματα του έχουν παραμείνει αμετάβλητο από την πάροδο του χρόνου.

Το συμβάν αυτό δεν είναι άλλο από την Ανάσταση Του Ιησού Χριστού.

Η ανάσταση Του Χριστού δεν είναι απλά ένα ιστορικό γεγονός που συνέβη κάποτε και πέρασε στην ιστορία. Αντιθέτως είναι ένα γεγονός που τα αποτελέσματα του είναι τόσο ΖΩΝΤΑΝΑ ΣΗΜΕΡΑ και θα είναι στο διηνεκές.

Η Ανάσταση Του Χριστού είναι ένα διαρκές ανά τους αιώνες μήνυμα ελπίδας και ζωής. Το μήνυμα αυτό μέσω της Εκκλησίας απευθύνεται στον άνθρωπο κάθε εποχής και μαρτυρεί την ανεξάντλητη αγάπη του Θεού, ο οποίος, παρά τις πτώσεις και τις θανατηφόρες ενέργειες των ανθρώπων, τους καλεί συνεχώς στη ζωή και στον κόσμο της Αναστάσεως.

Ο άνθρωπος όμως, παρόλο που είναι δημιούργημα του ίδιου Του Θεού, τον αμφισβητεί πολλές φορές και έχει αμφιβολίες για την Ανάσταση Του Χριστού, παρασυρόμενος από τις διάφορες δοξασίες και αιρέσεις, οι οποίες προσπαθούν να περάσουν τις δικές τους θεωρίες λειτουργώντας ανθρωποκεντρικά και όχι Χριστοκεντρικά.

Δυστυχώς σήμερα ζούμε σε μια απύθμενη υλιστική εποχή, έχουμε θεοποιησει το χρήμα και ότι κινείται περί αυτό, έχει επικρατήσει σε υπερθετικό βαθμό η υλιστική σκέψη και φράση: «Φάε, πιες και γλέντησε». Σαν την παρακάτω ιστορία του γέροντα μοναχού:

(...) Ένας διάβολος παρουσιάζεται σε κάποιο γέροντα.

- Γέρο, σήμερα, φάε , πιες, γλέντα τη ζωή σου. Στα χέρια σου βρίσκεται το σήμερα, το αύριο δεν το ξέρεις.

Ο μοναχός ήρεμα του λέει:

- Σήμερα μετανοώ, σήμερα κλαίω, σήμερα προσεύχομαι στο Χριστό, γιατί σήμερα μπορώ. Το αύριο το αφήνω στα χέρια του Θεού. Ας γίνεται το δικό Του θέλημα, όχι το δικό μου!

Ο σατανάς χάνεται, ουρλιάζοντας:

- Φεύγω! Με καίει η ταπείνωσή σου!

Ο ουρανός φωνάζει στους ανθρώπους:

- Σήμερα να ζείτε χριστιανικά, σήμερα να μετανοείτε.

Η γη απαντά:

-Σήμερα αμαρτάνουμε, σήμερα κολυμπούμε σ' αμαρτωλά , γλυκά νερά, αύριο μετανοούμε, αύριο θα ζήσουμε χριστιανικά.

Πρέπει να εκτελούμε το καλό, τις αρετές σ' αυτή τη ζωή, σήμερα, τώρα και να μην αναβάλλουμε για το μέλλον.

Μετά το θάνατο δεν υπάρχει μετάνοια, ούτε διόρθωση(...)

Όμως ας δούμε γιατί είναι τόσο σημαντική η Ανάσταση Του Χριστού;

Πρώτον, αποδεικνύει την τεράστια δύναμη Του Θεού.

Η πίστη στην ανάσταση είναι πίστη στον Θεό.

Εάν ο Θεός υπάρχει και εάν δημιούργησε το σύμπαν και έχει εξουσία επάνω του, έχει τη δύναμη να αναστήσει τους νεκρούς.

Εάν δεν έχει τέτοια δύναμη, δεν είναι ένας Θεός άξιος της πίστης και της λατρείας μας.

Μόνο Αυτός που δημιούργησε την ζωή μπορεί να την αναστήσει μετά τον θάνατο, μόνο Αυτός μπορεί να αντιστρέψει την φρικαλεότητα που είναι ο ίδιος ο θάνατος και μόνο Εκείνος μπορεί να αφαιρέσει το κεντρί του θανάτου και την νίκη του Άδη (Α΄ Κορινθίους 15:54-55).

Με την Ανάσταση Του Ιησού από τον τάφο, ο Θεός μας θυμίζει την απόλυτη κυριαρχία Του πάνω στη ζωή και στο θάνατο.

Δεύτερον, η Ανάσταση Του Ιησού είναι ένα γεγονός που πιστοποιεί την ανάσταση του ανθρώπου που είναι μια βασική αρχή της Χριστιανικής πίστης.

Σε αντίθεση με όλες τις άλλες θρησκείες, μόνο ο Χριστιανισμός έχει ιδρυτή κάποιον που ξεπερνάει τον θάνατο και υπόσχεται ότι οι πιστοί του θα κάνουν το ίδιο.

Όλες οι άλλες θρησκείες ιδρύθηκαν από ανθρώπους και προφήτες που το τέλος τους ήταν ο τάφος.

Ως Χριστιανοί, οφείλουμε να μας παρηγορεί το γεγονός ότι ο Θεός μας έγινε άνθρωπος, πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε την τρίτη ημέρα.

Ο Άδης δεν μπορούσε να Τον κρατήσει. Σήμερα ζει και κάθεται στα δεξιά του Θεού Πατέρα στον Παράδεισο.

Για να δούμε την μαρτυρία του Λόγου του Θεού σχετικά με την ανάσταση θα πάμε στο κατά Μάρκο ευαγγέλιο. Εκεί λέει:

Κατά Μάρκο 16/1ς/1-6

«Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου, και η Σαλώμη, ηγόρασαν αρώματα, διά να έλθωσι και αλείψωσιν αυτόν. Και πολλά πρωί της πρώτης ημέρας της εβδομάδος έρχονται εις το μνημείον, ότε ανέτειλεν ο ήλιος. Και έλεγεν προς εαυτάς, Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; Και αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι ο λίθος ήτο αποκεκυλισμένος. διότι ήτο μέγας σφόδρα. Και εισελθούσαι εις το μνημείον, είδον νεανίσκον καθήμενον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν. και ετρόμαξαν. Ο δε λέγει προς αυτάς, Μη τρομάζετε. Ιησούν ζητείται τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον. **ΑΝΕΣΤΗ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ**»

Δηλαδή: «Οι γυναίκες αυτές πήγαν στον τάφο για να αλείψουν το σώμα του Ιησού με αρώματα. Προσδοκούσαν να τον βρουν όπως θάφτηκε. Ανησυχούσαν για το πως θα κυλούσαν την πέτρα. Αλλά ο Θεός τους απάλλαξε από όλα αυτά ανασταίνοντας τον Ιησού Χριστό από τους νεκρούς. Οι γυναίκες βρήκαν ένα άγγελο που τους είπε τι συνέβη και που ήταν ότι "ΑΝΕΣΤΗ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ"».

Ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς.

Όλοι οι άλλοι που πέθαναν είδαν φθορά. Όμως ο Ιησούς Χριστός δεν είδε φθορά: αναστήθηκε από τους νεκρούς. Ζει για πάντα. Οι Πράξεις 13/1γ μας λένε:

Πράξεις 13/1γ/34-37

«Ότι δε ανέστησεν [ο Θεός] αυτόν [τον Ιησού] εκ νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψη εις την διαφθοράν, λέγει ούτως, "Ότι θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβίδ τα πιστά." Διά τούτο και εν άλλω ψαλμώ λέγει, "Δεν θέλεις αφήσει τον όσιον σου να ιδή διαφθοράν." Διότι ο μεν Δαβίδ αφού υπηρέτησε την βουλήν του Θεού εν τη γενεά αυτού, εκοιμήθη, και προσετέθη εις τους πατέρας αυτού, και είδε διαφθοράν. ΕΚΕΙΝΟΣ ΟΜΩΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ Ο ΘΕΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣΕ ΔΕΝ ΕΙΔΕ ΔΙΑΦΘΟΡΑΝ.»

Δηλαδή: «Όλοι οι άλλοι εκτός από τον Ιησού Χριστό είδαν φθορά. Όλοι οι διάσημοι άνθρωποι που έζησαν ανά τους αιώνες πέθαναν όλοι και είδαν φθορά. Όλοι οι ιδρυτές των διαφόρων θρησκειών είναι νεκροί σήμερα. Όμως αυτό δεν συνέβη με τον Ιησού Χριστό. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους που κάνει τον Χριστιανισμό τόσο διαφορετικό: ο αρχηγός του και ιδρυτής του είναι ζωντανός ΤΩΡΑ και ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ».

Όπως η προς Ρωμαίους 6/ς/9 λέει:

Προς Ρωμαίους 6/ς/9

«γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών, ΔΕΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ ΠΛΕΟΝ. ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΥΤΟΝ ΔΕΝ ΚΥΡΙΑΕΥΕΙ ΠΛΕΟΝ.»

Ανάσταση: Οι αυτόπτες μάρτυρες:

Εάν και είδαμε την μαρτυρία του Λόγου του Θεού σχετικά με την Ανάσταση, υπάρχουν ακόμη οι μαρτυρίες πολλών αυτοπτών μαρτύρων αναφορικά με αυτό το τεράστιας σημασίας συμβάν. Η προς Κορινθίους 15/1ε δίνει μια περιληπτική αναφορά εκείνων που είδαν τον αναστημένο Χριστό.

Προς Κορινθίους Α 15/1ε/3-8

«Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς. και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς. και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, έπειτα εις τους δώδεκα. Μετά ταύτα εφάνη εις πεντακόσιους και επέκεινα αδελφούς [δηλαδή σε περισσότερους από πεντακόσιους] διά μιας, εκ των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν έως τώρα, τίνες δε και εκοιμήθησαν. έπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον, έπειτα εις πάντας τους αποστόλους. τελευταίον δε πάντων εφάνη και εις εμέ».

Στην παραπάνω παράγραφο έχει προστεθεί έμφαση σε εκείνους που είδαν τον αναστημένο Χριστό. Ακόμα και αν κανείς δεν τον είχε δει, η μαρτυρία που ο Θεός δίνει στον Λόγο Του θα ήταν αρκετή για να το πιστέψουμε. Για να πιστέψεις κάτι που ο Λόγος λέει δεν χρειάζεται να το δεις. Το πιστεύεις επειδή ο Λόγος το λέει. Παρόλα αυτά, στην περίπτωση της αναστάσεως ο Λόγος του Θεού αναφέρει εκατοντάδες αυτοπτών μαρτύρων. Επίσης, μια ματιά στα ευαγγέλια δείχνει ότι οι μαθητές είδαν πολλές φορές τον Ιησού και ότι αυτός

έφαγε και ήπια μαζί τους (Πράξεις 10/1/41). Όπως χαρακτηριστικά λένε στις Πράξεις:

Πράξεις 1/α/3

«(...)εις τους οποίους και εφανέρωσεν εαυτὸν ζώντα μετὰ το πάθος αὐτοῦ ΔΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ, εμφανιζόμενος εἰς αὐτοὺς τεσσαράκοντα ἡμέρας, και λέγων τα περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Ο Ιησούς Χριστός φανέρωσε το εαυτό του μετὰ την ἀνάσταση «διὰ πολλῶν ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ». Η λέξη "τεκμήριο" ἡ οποία χρησιμοποιεῖται ἐδῶ (εἶναι ἡ ἴδια και στο αρχαῖο κείμενο) σημαίνει «αναντίρρητες, ἀδιάσειστες ἀποδείξεις». Για σαράντα ολόκληρες ἡμέρες λοιπὸν ο Ιησούς Χριστός παρουσίαζε τον εαυτό του με πολλές (ὄχι ἀπλᾶ μια ἢ δυο, ἀλλὰ πολλές) ἀδιάσειστες ἀποδείξεις.

Σε ἓνα δικαστήριο ἡ μαρτυρία στην οποία δίνεται ἡ μέγιστη βαρῦτητα εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ ἀυτόπτη μάρτυρα.

Στην περίπτωση μας υπήρξαν εκατοντάδες που εἶδαν τον Χριστὸ μετὰ την ἀνάσταση του. ΑΥΤΟΙ εἶναι και οἱ ἀυτόπτες μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως.

Σήμερα, ἀκόμα και δυο ἀυτόπτες μάρτυρες εἶναι ἀρκετοὶ για να επιβεβαιώσουν την πραγματικότητα ἐνός γεγονότος.

Ένας ἀυτόπτης και ουσιώδης μάρτυρας εἶναι και ο εκατόνταρχος που λόγχισε την πλευρὰ Τοῦ Χριστοῦ στο Σταυρὸ.

Στα ορθόδοξα Ευαγγέλια, ο Ρωμαῖος αὐτὸς Αξιωματικὸς, που τρύπησε με τὴ λόγχη την πλευρὰ Τοῦ σταυρωμένου Χριστοῦ, δεν ἔχει ὄνομα.

Κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ Εκατόνταρχου στον ρωμαϊκὸ στρατὸ και ἔτσι ἀποκαλεῖται στα Ευαγγέλια.

Ονοματίζεται μόνο στο ἀπόκρυφο Ευαγγέλιο τοῦ Νικόδημου ως «Λογγίνος», ἡ λατινικὴ ἐκδοχὴ τῆς ἐλληνικῆς λέξης «λόγχη».

Ο Λογγίνος καταγόταν ἀπὸ την Καππαδοκία και υπηρετοῦσε στον ρωμαϊκὸ στρατὸ, ὑπὸ τον Πόντιο Πιλάτο. Ἦταν ἐπικεφαλῆς τῆς ομάδας που ἐπιτηροῦσε τον βασανισμὸ και τὴ σταύρωση τοῦ Χριστοῦ.

Όταν του ζητήθηκε να ἐξετάσει αν Ο Χριστὸς ἦταν πράγματι νεκρὸς, ο Λογγίνος τρύπησε με τὴ λόγχη τα πλευρὰ του και ἀπ' τὴν πληγὴ ἔτρεξε αἷμα και νερό.

Οἱ σταγόνες ἔσταξαν στο πρόσωπο τοῦ Εκατόνταρχου και θεράπευσαν τὸ πρόβλημα ὄρασης που τον ταλαιπωροῦσε. Τότε, σύμφωνα με τους Ευαγγελιστὲς, ἀναφώνησε: «*Ἀληθῶς ο ἄνθρωπος οὗτος, Υἱὸς ἦν Θεοῦ*»....

Ο Λογγίνος διατάχθηκε να φρουρήσει τον τάφο τοῦ Χριστοῦ, με τους ἀντρες του και υπήρξε ἀυτόπτης μάρτυρας σε ἄλλο ἓνα στιγμιότυπο που θα του ἔμενε ἀξέχαστο, τὴν Ἀνάσταση.

Οι Αρχιερείς δωροδόκησαν τους φρουρούς για να αποκρύψουν το συνταρακτικό γεγονός που υπονόμειε τόσο την εξουσία τους.

Σύμφωνα με την παράδοση, ο Εκατόνταρχος αρνήθηκε να πει ψέματα, απέρριψε τα αργύρια των Αρχιερέων και παραιτήθηκε από τον στρατό. Βαπτίστηκε χριστιανός και επέστρεψε στην Καππαδοκία, για να μεταδώσει το μήνυμα του χριστιανισμού.

Τον συντρόφευσαν κι άλλοι δύο στρατιώτες, που πίστεψαν στα θαύματα του Χριστού. Όμως οι Ιουδαίοι Αρχιερείς δεν μπορούσαν να αφήσουν τέτοια προσβολή ατιμώρητη. Απευθύνθηκαν στον Αυτοκράτορα της Ρώμης, Τιβέριο και κατηγορήσαν τον Λόγγινο ότι πρόδωσε τη Ρώμη και τάχθηκε υπέρ του παράφρονα που αυτοαποκαλούνταν Βασιλιάς της Ιουδαίας....

Έτσι με εντολή του, αποκεφάλισαν τον Εκατόνταρχο και τους συντρόφους και πήγαν τα κεφάλια στον Πιλάτο, ως απόδειξη θανάτου. Ο Πιλάτος πέταξε περιφρονητικά τα κεφάλια απ' το παράθυρο σε μια χωματερή.

Χρόνια μετά, μία τυφλή γυναίκα ξέθαψε το κεφάλι του Λόγγινου και όταν το ακούμπησε, η τύφλωσή της θεραπεύτηκε. Ο Λογγίνος αγιοποιήθηκε και γιορτάζεται από την Ορθόδοξη και την Καθολική Εκκλησία....

Παρόλο λοιπόν τα παραπάνω πραγματικά γεγονότα και τους ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ αυτόπτες μάρτυρες, υπάρχουν ακόμη άπιστοι άνθρωποι που έρχονται δυο χιλιάδες χρόνια μετά που αμφισβητούν Την ΑΝΑΣΤΑΣΗ Του και το Άγιο Φως του Παναγίου Τάφου.

Προσπαθούν με την ανθρώπινη αδύναμη λογική τους να δώσουν εξηγήσεις (επιστημονικές ή μη). Πως ξέρουν ήταν παρόντες και αμφισβητούν τα γεγονότα και την μαρτυρία των εκατοντάδων ανθρώπων στους οποίους ο Χριστός φανέρωσε τον εαυτό του;

Ας προτιμήσουμε λοιπόν να πιστέψουμε όλα τα θαυμαστά γεγονότα, τις μαρτυρίες των παρόντων, τα οποία είναι ασύλληπτα από την κοντόφθαλμη ανθρώπινη λογική και την μαρτυρία Του Θεού που σίγουρα ήταν εκεί και ξέρει τι συνέβη.

«Αναστάσεως ημέρα, και λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, και ἀλλήλους περιπτυξόμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, και τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, και οὕτω βοήσωμεν· **Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, και τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος**».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!!!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!!!